

РЕШЕНИЕ

№ 2939

гр. София, 23.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 07.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **5654** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Имат Д. Ш., гражданин на И срещу Решение № УП-92/16.07.2010 г. на И. О. при Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Оспорват се изводите на административния О. относно обстановката в И, според които не може да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт. Посочено е, че интервюиращият О. не се е съобразил с константната съдебна практика на ВАС, основана на решението от 17.02.2009 г. на Съда на ЕО по дело № С-465/2007 г. Жалбоподателят моли съда да отмени оспореното решение. В съдебно заседание Имат Д. Ш. се явява лично, поддържа жалбата по съображенията изложени в нея и моли съда да отмени оспореното решение.

Ответната страна – И. О. при Държавна агенция за бежанците при МС, чрез юрисконсулт М, оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на оспорения административен акт. Подробни съображения излага в писмена защита.

Прокурорът от С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд С.- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приетия по делото регистрационен лист вх. № УП 2981/13.07.2010 г. Имат Ш. е роден на 25.05.1982 г. в гр. Б, И, с иракско гражданство, народност арабин, религия - сунит, с основно образование, неженен. При регистрирането си чужденецът е представил фото копие от национален документ за самоличност – лична карта и удостоверение за иракско гражданство.

От доказателствата, приложени по делото с административната преписка се установява, че за първи път чужденецът е подал молба за предоставяне на статут на бежанец вх. № 3308/17.10.2007 г., в която заявява, че иска да остане в Б, защото има много проблеми в И и семейството му е било заплашвано от ислямистите. Бил е заплашван за това, че е фризьор, тъй като тази работа била забранена. Братовчед му бил убит на улицата, което обстоятелство най-вече довело до напускането на И. При проведеното интервю Имат Ш. е заявил, че не е членувал в политическа партия или организация и през последните две години не е бил преследван от никой, но е бил подложен на психически натиск. С Решение № 65/20.02.2008 г. на Председателя на ДАБ на чужденеца е бил отказан статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б. Жалбата му срещу този акт е отхвърлена с решение № 10573/16.10.2008 г., по адм.д. № 3371/2008 г. на ВАС – Трето отделение, оставено в сила с решение № 999/23.01.2009 г. по адм.д. № 13958/2008 г. на ВАС – Петчленен състав.

С последваща втора по ред молба рег. № УП 2981/06.10.2009 г., чужденецът заявява, че иска от властите в Република Б статут. На 28.10.2009 г. интервюиращият О. е провел с него интервю, в което той е заявил, че през 2008 г. са били убити трима членове от неговата фамилия – брат му Ахмед, чичо му Гатах и братовчед му – Амджат. Самият той е търсен и издирван от „Джеиш Мехди“, защото е сунит и защото е учил в професионално вечерно училище, което било към партията БААС. Всички вечерни училища били към БААС. Името му било написано по стените в квартала и че се издирва, защото е баасист. Преди 4 месеца са били изпратени заплашителни писма за него до семейството му. Към момента на интервюто е заявил, че в И се намират майка му, баща му, 6 братя и 3 сестри. Поискано е и е получено становище рег. № Г-1236/29.10.2009 г. на основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ от ДАНС, с което заявяват, че разполагат с информация, според която чужденецът представлява заплаха за националната сигурност, поради което възразяват да бъде предоставена закрила на лицето. С решение № УП-114/09.10.2009 г. интервюиращият О. при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че молбата е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. С решение № 457/15.03.2010 г. на Административен съд С., по адм.д. № 8989/2009 г., жалбата на Имат Ш. срещу

административния акт е била отхвърлена.

Настоящото производство пред интервюиращия О. на ДАБ е започнало на основание молба вх. № 883/13.07.2010 г. от Имам Ш.. С чужденецът е проведено интервю на 14.07.2010 г., когато той е заявил, че цялото му семейство е напуснало И, преди около 2 месеца. Твърди, че има допълнителни причини, които не е посочил в предходните производства поради чувство на страх. Посочва, че е членувал в партията БААС на Садам Хюсеин и е бил под средното равнище, учил във вечерно училище. Чужденецът посочва, че се страхува от армията на Мехди и че брат му е получил заплашително писмо, написано с кръв, в което е наречен предател. В хода на административното производство е поискано и е получено становище рег. № Т-2130/15.07.2010 г. на основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ от ДАНС, с което е заявявано, че ДАНС разполага с информация, според която чужденецът представлява заплаха за националната сигурност, поради което възразяват да бъде предоставена закрила на лицето.

По делото е приложена писмена информация от Министерство на външните работи вх. № 2122/20.07.2009 г. относно обстановката в И.

С решение № УП- 92/16.07.2010 г. интервюиращият О. при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че молбата е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. Не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 и хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ. При провеждане на административното производство не са установени новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата на произход. Решаваният О. се позовава и на справка вх. № 2122/20.07.2009 г., изготвена от Министерство на външните работи относно обстановката в И, като е приел, че за чужденеца не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Въз основа на изложеното по време на интервюто, интервюиращият О. при ДАБ е приел, че изложените факти не са новонастъпили по смисъла на ЗУБ. Чужденецът не ги е заявил в първото производство, макар че са му били известни, поради което са преклудирани от влязлото в сила решение. Интервюиращият О. е приел, че липсват новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, от вече изложените в предишното производство. По отношение на чужденеца не се установили причини за основателен страх от преследване в И, поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение/убеждение. Прието е, че чужденецът не се е позовал на други причини от хуманитарен характер. Формулиран е извод за явна неоснователност на молбата по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен О., при спазване на административно-производствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Молбата за предоставяне на статут на жалбоподателя е последваща (трета по ред), по смисъла на §1, т. 6 от ЗУБ. Обжалваното решение е издадено в рамките на ускореното производство по чл. 68 и сл. от ЗУБ от И. О. съгласно компетентостта му, уредена в чл. 70 от ЗУБ. Съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗУБ в срок до три дни от образуване на производството интервюиращият О. взема решение за: 1. отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1; 2. прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9; 3. образуване на производство по общия ред.

В настоящия случай производството е образувано по молба с вх. № 883/13.07.2010 г. На 14.07.2010 г. с лицето е проведено интервю, за което е съставен протокол и същият е подписан от кандидата, преводач и длъжностното лице от ДАБ при МС. Обжалваният административен акт е издаден в рамките на 3-дневния преклузивен срок по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от И. О. – К Д. Видно от приетото по делото заверено копие от заповед № 280 от 14.07.2010 г. на председателя на ДАБ при МС, К Д – главен експерт в отдел «Производство и настаняване» в Р. -С. е определен за И. О., който да провежда ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от ЗУБ.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено и в съответствие с материално-правните разпоредби.

В процесния случай, безспорно се доказва от приетите по делото доказателства, че е налице последваща молба на кандидата по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. В преписката се съдържат безспорни доказателства, че по отношение на чужденеца е налице производство за предоставяне на статут в РБ, приключило с влязло в сила решение.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Верен е изводът на интервюиращия О., че изложените от лицето причини, поради които не желае да се завърне в страната по произход не представляват нови обстоятелства от

съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ. Действително при проведеното интервю в административното производство, чужденецът е изложил допълнителни причини, за които твърди, че не ги е посочвал в предходните административни производства от страх. Въпреки това, допълнително изложените причини не представляват новонастъпили обстоятелства, а са такива които не са посочени в предходните административни и съдебни производства. Такова е твърдението относно преследването му като член на партията БААС, което е в противоречие със заявеното в първото интервю, че не е членувал в политическа партия или организация и че не е преследван от никой. Посочените обстоятелства, предвид факта, че не са изложени съевременно и са противоречиви, правилно не са кредитирани от интервюиращия О. и представляват основание за квалифициране на молбата за статут като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1, т. 4 от ЗУБ. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

Настоящият съдебен състав намира, че в разглеждания случай не са налице и материално-правните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне или наказание, а такива данни липсват, не се и твърдят от жалбоподателя.

По отношение на позоваването в жалбата на задължителното тълкуване на чл. 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 Елгафаджи срещу Държавния секретар по правосъдието на Х, на разширен състав на Съда на Европейските Общности, то е неоснователно. Наистина в него се казва, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Но също така в това решение е конкретизирано, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Това условие не е налице в настоящия случай, тъй като няма данни насилието в И да е достигнало към момента такава

изключителна степен. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно – колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

По делото е представено становище рег. № Т-2130/15.07.2010 г. на основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ от ДАНС, с което е заявявано, че ДАНС разполага с информация, според която чужденецът представлява заплахата за националната сигурност, поради което възразяват да бъде предоставена закрила на лицето. Поради това, следва да бъде съобразена и разпоредбата на чл. 4, ал. 4 от ЗУБ, съгласно която от правата по ал. 3 не може да се ползва чужденец, търсещ или получил закрила, за когото има основания да се смята, че представлява опасност за националната сигурност или който, веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление, представлява опасност за обществото. В ал. 3 от същата пр. норма е предвидено, че чужденец, влязъл в Република Б, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение № УП- 92/16.07.2010 г. на И. О. на ДАБ при МС е законосъобразно, а жалбата на Имат Д. Ш. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд С.-град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Имат Д. Ш., гражданин на И срещу Решение № УП-92/16.07.2010 г. на И. О. при Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: